

שמעו קול אחד עטרת העטרות שורה בחשכה והבעלים בחוץ. עד שהיה יושב, עבר איש אחד, השגית בהם ואמר, לא קים זה מה שפטוב (בראשית ט) וירד העיט על הפגרים וישב אחים אברם. אמר רבי יהודה, והרי עשינו ולא התפזרו. החזיר ראשו אותו האיש ואמר, עדין לא מרט זה ראשו של אדרוני ועודין לא הקרים את הגבירה. רץ אחריו שלשה מלין ולא אמר לו.

חלשה דעתו של רבי יהודה. יום אחד נרדם פחת עז וראיה בחלומו ארבע בנים מתקנות ועולה עליו רבי שמעון וספר תורה עמו, ולא השאיר כל ספרי הסודות העלונים וגדרה שלא העלה אותו עמו, והעלה אותו והעלו אותו לרקיע, וראיה שהוא מתחפה מהעינים ולא התגלה. בשחרתוורר, אמר, ודאי משפט רבי שמעון, החייב הספלה מן הארץ. אויל דור שהאכן הטובה זו, שהיו נראים [מאחדות] ממנה וסתומים עלייה עלונים ומחותנים, נאברה מהם.

בא אל רבי אבא, ספר לו. הרים רבי אבא את ידיו על ראשו ובכה ואמר, רבי שמעון רחמים שתוונות ממנה אין טוב כל يوم ולוקטים אותו, כתוב (במדרש י) הפעית אסף עשרה חמורים, ועצשו הרחמים והמן הספלקו ולא נשאר ממנה בעולם, פרט כמה שפטוב (שמות ט) קח צנאנת את ומן שמה מלא העمر מן והניח אותו לפניו ה' למשמרת. ואלו בהתגלויות לא כתוב אלא למשמרת, להצנע. עכשו מי יכול לגנות סודות וכי ידע אותם.

ולא הוא מתפרשן. שמעו חד קלא, עטרה דעתרין בקדין שרייא, ומרייה לבר.

עד דהוה יתיב, עבר חד גברא, אשכח בהו. אמר, לא קיים דא, הא דכתיב, (בראשית ט) ויירד העיט על הפגרים וישב אותם אברם. אמר רבי יהודה, והא עבירנא ולא אטרשן. אהדר רישיה ההוא גברא ואמר, עד לא מרית דא רישיה דMRIה, ועוד לא גלייש למטרוניתא. רחט אבריה תלת מלין, ולא אמר ליה. חלש דעתיה לרבי יהודה.

יומא חד, אדריך תחות אילנא, וחמא בחולמיה, ארבעה גדיין מתקנן, וסליק רבי שמעון עלייהו, וספר תורה עמייה. ולא שביק כל ספרי רזין עלאין וגדרתא, דלא סליק לו נבדיה. וסליק להונ (ס"א וסליקו לה) לרקיע, וחמא דמתפסיא מעינא, ולא אתגלייא.

בד אתער, אמר, ודאי מדשכיב רבי שמעון, חכמפא אסתלקת מארעא. ווי לדרא דהאי אבנא טבא, דהו מתקנן (ס"א רמתחנן) מניה, וסמכין עליה עלאין ותפאיין, אתהайд מניהו.

אתא לגביה לרבי אבא, סח ליה. סליק רבי אבא ידו על רישיה, ובכה ואמר, רבי שמעון ריח'יא דטהני מניה מבא טבא כל יומא, ולקטין ליה. כמה דכתיב, (במדבר יא) הפעית אסף עשרה חמורים, והשפא ריח'יא ומנא אסתלקו ולא אשთאר בעלמא מניה, בר כמה דכתיב, (שמות ט) קח צנאנת את ומן שמה מלא העומר מן והניח אותו לפניו ה' למשמרת. ואלו בהתגלויות לא כתוב אלא למשמרת. ואלו באתגלייא לא כתיב, אלא למשמרת, לאצנעותא. השטא מאן יכול לגלאה רזין, ומאן ינדע לו.

לְחִישׁ לֹו לַרְבֵּי יְהוּדָה בְּלֶחֶשׁ, אֲמֵר לוּ וְאַקָּא] וְדָאי אָתוֹ אִישׁ שְׁרָאִית הָיָה אֶלְيָהוּ, וְלֹא רָצָה לְגַלְוֹת סְוּדוֹת פְּרִי שְׂתָרָע אֶת שְׁבָחוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמֻעוֹן שְׁהִיה בִּימָיו וַיַּכְפֵּן הַדָּור עָלָיו. אָמֵר לוּ, מַסְפִּיק לְבִכּוֹת בְּכִיה עָלָיו.

רַבִּי יְהוּדָה הָיָה בּוֹכֵה כֹּל יוֹם עַלְיוֹן, שְׁהִרְיָה נִפְגַּשׁ עָמוֹ בְּאֶדְרָא בְּקָדוֹשָׁה שֶׁל רַבִּי שְׁמֻעוֹן וְשָׁאָר הַחֲבָרִים. אָמֵר לוּ, אוֹי שֶׁלָּא הַסְּפָלָקְטִי אָתוֹנוּ יוֹם עַם אָוֹתָם שֶׁלָּשָׁה שְׁהָסְפָלָקָו, וְלֹא לְרֹאֹת דָּוֹר זה, שְׁהִרְיָה מַתְהַפֵּךְ.

אָמֵר לוּ, רַבִּי, אָמֵר לִי, בְּתוּב (שם ט) וְהַם יַקְהוּ אֶת הַזְּהָב וְאֶת הַתְּכִלָּת וְאֶת הַאֲרָגְמָן וְאֶת תּוֹלְעַת הַשְּׁנִי וְאֶת הַשְּׁשִׁי, וְאַיְלוֹ בְּסֶף לֹא בְּתוּב. וְהָא בְּתוּב זְהָב וְכֶסֶף. אָמֵר לִי וְהָא גַּמְיִ נְחַשָּׁת, דְּכֶסֶף וְנְחַשָּׁת בְּחַשְׁבָנָה הָוּ, וְהָכָא לֹא. אֶלָּא אֵי לֹא דְגַלִּי בּוֹצְינָא קְדִישָׁא בְּאָתְרִיה, לֹא אַצְטְּרִיכָנָא לְגַלְאָה.

פָתָח וְאָמֵר, (חג' ב) לֵי הַכֶּסֶף וְלֵי הַזְּהָב נָאָם הָא', הַיִּינוֹ דְּכְתִיב, (תְּהִלִּים קטו') הַשְּׁמִים שְׁמִים לְהָ'. הַיִּנוֹ שְׁפָתָוב (תְּהִלִּים קטו') הַשְּׁמִים שְׁמִים לְהָ'. בְּכָמָה מִקְומֹות הַסְּפָלָקְטִי בְּכָלַי הַקְּדָשָׁה הַלְּלוֹ, שְׁפָתָוב (וַיְקָרָא ט) בְּגַדִּי קְדָשָׁה הַמּוֹ, וְכְתוּב (שמות חח) וְעַשְׂוֵי בְּגַדִּי קְדָשָׁה. אִיזוֹ קְדָשָׁה כֹּאן? אֶלָּא כֹּה שְׁגַנְיוֹ, קְדָשָׁה הַמּוֹ בְּכָל מִקְומָם, וְכְתוּב בְּגַדִּי קְדָשָׁה הַמּוֹ וְעַשְׂתִּיחַ בְּגַדִּי קְדָשָׁה, כְּמוֹ שְׁלָמָעָלה.

שְׁלָמָדָנוּ, כְּהֵן גָּדוֹל לְמַעַלָּה, כְּהֵן גָּדוֹל לְמַטָּה. לְבִוִּישִׁי כְּבָוד לְמַעַלָּה, וְלְבִוִּישִׁי כְּבָוד לְמַטָּה. וּמָה שְׁלָא אָמֵר בְּסֶף וְנְחַשָּׁת, לְמַקּוֹם אַחֲרֵי הַמַּתָּעָלוֹ, שְׁפָתָוב (שם כו) כֹּל עַמּוֹדי הַחֲצֵר סְבִיב הַחֲצֵר סְבִיב מַחְשָׁקִים כֶּסֶף וְגוֹ, וְכְתוּב וְאַדְגִּינֵיכֶם נְחַשָּׁת. שְׁהָם בְּלִים לְשֻׁמוֹשׁ שְׁהַמְּשִׁבְעָן יִשְׁמַפֵּשׁ בְּהָם. אֶבֶל כֹּאן בְּלְבִוִּישִׁי כְּבָוד הָאַלְוֹ

לְחִישׁ לֵיה לַרְבֵּי יְהוּדָה בְּלֶחֶשׁ, (אמֵר לֵיה רַבִּי אַבָּא) וְדָאי הַהוּא גְּבָרָא דְּחַמִּית, אֶלְיָהוּ הָהָה. וְלֹא בָּעָא לְגַלְאָה רַזְיָן, בְּגַין דְּתַנְדָע שְׁבָחָא דְּרַבִּי שְׁמֻעוֹן, דְּהָוָה בִּיּוֹמוֹ, וַיַּכְפֵּן הַרְאָא עַלְוִי. אָמֵר לֵיה, דַי לִמְבַבֵּי בְּכִיה עַלְיָה.

רַבִּי יְהוּדָה הָיָה בְּכִי כֹּל יוֹמָא עַלְוִי, דַהָא עַרְעָע עַמְפִיה בְּאֶדְרָא קְדִישָׁא דְּרַבִּי שְׁמֻעוֹן, וְשָׁאָר חֲבָרִיָּא. אָמֵר לֵיה, וּוי דְלָא אַסְטְּלִקְנָא הַהוּא יוֹמָא עַם אַיְנוֹן תְּלַתָּא דְּאַסְטְּלִקְוֹ, וְלֹא לְחַמִּי דָרָא דָא, דַהָא אַתְהַפֵּךְ.

אָמֵר לֵיה, רַבִּי אִימָא לִי, בְּתִיב, (שמות ט) וְהַם יַקְהוּ אֶת הַזְּהָב וְאֶת הַתְּכִלָּת וְאֶת הַאֲרָגְמָן וְאֶת תּוֹלְעַת הַשְּׁנִי וְאֶת הַשְּׁשִׁי, וְאַיְלוֹ בְּסֶף לֹא בְּתוּב. וְהָא בְּתוּב זְהָב וְכֶסֶף. אָמֵר לֵיה וְהָא גַּמְיִ נְחַשָּׁת, דְּכֶסֶף וְנְחַשָּׁת בְּחַשְׁבָנָה הָוּ, וְהָכָא לֹא. אֶלָּא, אֵי לֹא דְגַלִּי בּוֹצְינָא קְדִישָׁא בְּאָתְרִיה, לֹא אַצְטְּרִיכָנָא לְגַלְאָה.

פָתָח וְאָמֵר, (חג' ב) לֵי הַכֶּסֶף וְלֵי הַזְּהָב נָאָם הָא', הַיִּינוֹ דְּכְתִיב, (תְּהִלִּים קטו') הַשְּׁמִים שְׁמִים לְהָ'. בְּכָמָה אַתָּר אַסְטְּלִקְנָא בְּאַלְיָן מַאֲנִי דְקֹודֶשָׁא, דְכְתִיב, (וַיְקָרָא ט) בְּגַדִּי קְדָשָׁה הָמּוֹ, וְכְתוּב, (שמות כח) וְעַשְׂוֵי בְּגַדִּי קְדָשָׁה. מַאי קְדָשָׁה הָכָא. אֶלָּא הַכִּי תְּגִינְזָן, קְדָשָׁה אַיְנוֹן בְּכָל אַתָּר. וְכְתוּב בְּגַדִּי קְדָשָׁה הָמּוֹ. וְעַשְׂתִּיחַ בְּגַדִּי קְדָשָׁה, כְּגֻונָא דְלַעַילָא.

דְּתַנְנָא כְּהֵן גָּדוֹל לְעַילָא, כְּהֵן גָּדוֹל לְתַתָּא, לְבוֹשִׁין דִיְקָר לְעַילָא, לְבוֹשִׁין דִיְקָר לְתַתָּא. וּמָה דְלָא אָמֵר בְּסֶף וְנְחַשָּׁת, לְאַתָּר אַחֲרָא אַסְטְּלִיקְוֹ. דְכְתִיב (שמות כ) כֹּל עַמּוֹדי הַחֲצֵר סְבִיב מַחְשָׁקִים כֶּסֶף וְגוֹ, וְכְתוּב וְאַדְגִּינֵיכֶם נְחַשָּׁת. דְאַיְנוֹן מַאֲנִי שְׁמוֹשָׁא, לְאַשְׁטְּמֵשָׁא מַשְׁבָנָא בְּהָה. אֶבֶל הָכָא בְּאַלְיָן לְבוֹשִׁין דִיְקָר, לֹא בָּעָי